



Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

34. Esau in ceruum eiaculatus huius dominium acquirit, si ita eum tetigit,
vt moraliter illius manum effugere non posset: secus ad Ismaelem
pertinet, qui postea eundem cepit: in dubio iuxta ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

cum altera pars impleuerit, altera quoque ex justitia implere tenetur.

XXXIV. Esau venator nuper eiaculando in ceruum tetigit quidem istum, non tamen ita, ut ex ictu statim concideret, sed ulterius progressus post alterum ictum, quem ab Ismaele accepit, primum mortuus procubuit. Quæritur. Cuiusnam horum sit ceruus, cum praesertim dubium sit, num post ictum ab Esau acceptum effugere potuerit?

Videtur esse Ismaelis. Ita habetur §. illud quæsumus. Institut. de rerum diuisione. Et l. naturalem ff. de acquirendo rerum dominio.

Resp. i. Ad Esau pertinere ceruum, si iste lethali ictu ita ceruum tetigit, ut moraliter eius per sequentis manum effugere non posset. Ita ex communi Dicastillo Tr. 2. de justit. D. 9. n. 330. Ratio est, quia ad acquirendum feræ dominium requiritur, ut apprehendatur, & quidē tali apprehensione, quā censeatur amittere naturalem suam libertatem. Atqui Esau ceruum lethaliter vulnerans ut manum suam effugere non posset, sic eum apprehendit per globum à se emissum & vulnus lethale eidem inflictum, quod sufficit, cum non requiratur, ut apprehensio per manum immediatè fiat. Ergo &c. Confirmatur ex l. in laqueum. ff. de acquirendo dominio, vbi dicitur, feram fieri meam, si in meam venerit potestatem. Sed ceruus sic lethaliter vulneratus, ut effugere non posset, venit in potestatem Esau. Ergo &c.

Resp.

Resp. 2. Ceruum ad Ismaëlem pertinere, si ita leuiter ab Esau fuit tactus, ut capti ab ipso non posset. Ita cit. Author, qui rectè ait §. illud quæsum. & l. naturalem. cit. ex communi Authorum in hunc sensum intelligi. Ratio est, quia Esau suo ictu non ita apprehendit ceruum, vt iste suam naturalem libertatem amisisse censeretur, sed hanc libertatem primùm Ismaël altero ictu abstulit, & ceruum in suam rededit potestatem. Ergo &c. Resp. 3. Si dubium sit, num ceruus primo ictu ab Esau tactus euadere potuerit, tuthis quidem esse, quod sicut Laym. l. 3. Tr. 1. e 5 num. 12, vt inter vtrumque iuxta proportionem dubij diuidatur, sed fortè non necessarium; nam si dubium inde oriatur, quod vulnerator difficulter ceruum capturus fuerit, censebitur ceruus retinuisse naturalem libertatem suam. l. naturalem. cit. adeòq; pertinere non ad Esau vulnerantem, sed ad Ismaëlem primò occupantem, vt rectè Dicastillo loc. cit. n. 331. Atque sic patet etiam ad rationem in contrarium.

XXXV. Eudoxia ob grauiissimum malum, quod leui mendacio sibi alijsque peperit, iuramento promittit DEO, nullum deinceps mendacium cuiuscunque rei causâ se facturam, quod resciens maritus eius Theodosius, ne Eudoxia nimis inde anxie reddatur, votum illud ac iuramentum irritat, nullumque declarat. Quæritur. An hoc potuerit?

Videtur non potuisse. Ita Nauarr, Azor,

Hh 4

Suarez,